

Az egészségügyi szakszervezet kongresszusáról

Október 11-12-én tartották meg az Egészségügyi Dolgozók Szakszervezetének VIII. kongresszusát, amelyen a szakszervezet 240 ezres tagságának képviselőiben 339 küldött vett részt.

A Csongrád megyei küldöttek között volt Ruzsák Mária V. éves orvostanhallgató, a SZOTE közel 400 tagot számláló hallgatói szakszervezetének főbizalmija, akivel a kongresszusi tapasztalatokról beszélgettünk.

— Milyen főbb kérdésekkel foglalkozott a kongresszus?

— Az egyik legfontosabb javaslat arra vonatkozott, hogy a három munkában dolgozó ápolónők és gondozónők fizikai megterhelése miatt besorolásuk és elismerésük legyen azonos a fizikai dolgozókéval. A kongresszus kiemelt fontosságúnak tartotta a területi aránytalanságok csökkentését, a lakosság egészségügyi szükségleteit széles körben szolgáló alapellátásának és szakmai színvonalának növelését. Többien megfogalmazták, hogy a színvonalasabb ellátás érdekében erősíteni kell a szakmák intézmények közötti együttműködését.

— Milyen kérdések merültek fel a kongresszuson a hallgatók problémáival kapcsolatban?

— A pécsi és a debreceni orvostanhallgatók részéről is elhangzott, de nálunk SZOTE-n is megoldásra váró feladat, a fiatal, kezdő orvosok lakáshelyzetének rendezése. Ugyancsak országosan jelentkező gond a hallgatók szakszervezeti üdültetése, a beutalók alacsony száma. Többien kérték, hogy a szakszervezeti tagsággal rendelkező hallgatók is részesüljenek a feláru utazási kedvezményben éppúgy, mint a szakszervezet dolgozó tagjai.

Az egyetemi oktatással kapcsolatban az a javaslat hangzott el, hogy a jövőben a gyakorlati oktatás kapjon nagyobb hang-

súlyt az eddiginél, s az orvostanhallgatók dolgozhatnak osztályos orvosként a klinikai és a kórházi gyakorlatok ideje alatt.

Az orvosképzéssel kapcsolatban javasolták még az olyan egységes államvizsga bevezetését, mely a szakdolgozat készítésből, egy általános tesztből és betegvizsgálatból tevődne össze. A gyógyszerészek képzését illetően pedig azt kérték, hogy hosszabbítsák meg az oktatási időt és bővítsék a hatástani tanulmányokat.

— A szakszervezeti munka milyen feladatot jelent a fiatalok számára?

— A feladatok kettős. Az egyik, hogy erősíteni kell az ifjúság érdekeinek védelmét, a másik a nevelő munka javítása. Az egészségügyben dolgozók több mint egyharmada 30 éven aluli, többségük pályakezdő. Ezért is tartotta a kongresszus kiemelkedően fontos feladatnak a hallgatók, illetve a pályakezdő fiatalok megnyerését az egészségügynek.

A hallgatói alapszervezetekben a legfontosabb feladat a hivatásra, a szakma szeretetére nevelés kell hogy legyen. Ennek érdekében fontos kapcsolatokat kell kialakítani a KISZ és a szakszervezeti vezetőségek között. A jövőben feltétlenül biztosítani kell a kölcsönös tájékoztatást és együttműködést a hallgatók érdekeinek védelmében is.

— A közvélemény nem mindig elégedett az orvosi etika szabályainak betartásával. Mi volt ezzel kapcsolatban a kongresszus állásfoglalása?

— Általános volt az a vélemény, hogy etikai vonatkozásban valóban sok még a javítani való. Ennek érdekében elsősorban az egyetemi képzésben kell nagyobb hangsúlyt kapnia az egészségügyi etika oktatásának, s e témának rendszeresebben kell szerepelnie a továbbképzésben is. Az egészségügyi munkahelyek vezetőinek

és az orvosoknak egyaránt kötelességük betartani az egészségügyi törvény előírásait.

— A SZOTE tavaszi szakszervezeti küldöttértekezletén szó volt egyes betegségek munkahelyi ártalmakénti elfogadásáról. Szegeczen az utóbbi időben ugyan több sajnálatos eset bizonyította az orvosok állandó veszélyeztetését, melyet a súlyos fertőző betegségek okoznak a gyógyító munka során.

— Az OEDSZ kongresszusán ezzel kapcsolatban határozati javaslatként hangzott el, hogy a továbbiakban az egészségügyi ellátás működésének, fejlesztésének részeként szerepeljen az egészségügyi munka fizikai, biológiai, kémiai és pszichés ártalmainak számbavétele, illetve megelőzése. Az egészség és munkavédelmi tevékenységet összehangoltabbá kell tenni, s erősíteni kell a foglalkozási megbetegedések megelőzését. Indokolt az egészségügyi dolgozókat érintő megelőző, gyógyító és rehabilitációs tevékenység szervezettebbé és általánosabbá tételét, s az egészségügyi dolgozók számára is biztosítani kell az üzemegezésügyi ellátást. A kongresszus kiemelt feladatát tette annak figyelemmel kísérését, hogy az egészségügyi intézmények komplex terve valóban meghatározza-e a dolgozók élet- és munkakörülményeivel, szociális ellátottságával összefüggő feladatokat.

— Milyen hasznos tapasztalatokat tértél háza a kongresszusról?

— Nagy öröm volt számomra, hogy részt vehettem a kongresszuson, ahol nagyon hasznos és átfogó képet kaptam a szakszervezet munkájáról. Az itt szerzett tapasztalatok segítenek majd abban, hogy munkámat jobban és hasznosabban tudjam végezni az elkövetkezendő időben.

K. K.

„Ó-es-té”

„Ó-es-té” — ez a három betű az Országos Stúdiós Találkozót rövidíti. Tavaly Szegeden rendezték OST-t, az idén pedig Nyíregyházán. Sorrendben a kilencediket. A négy nap alatt szinte egyfolytában „üzemelünk”... Mondhatni azt, hogy non-stop programot biztosítottak a nyíregyházi főiskolások. Egyébként rögtön e beszámoló elején továbbítjuk köszönetünket a Bessenyei György Tanárképző Főiskola lelkes stúdiósainak, hogy zavartalanul zajlott le az idei honi stúdiós összejövetelünk. Megismerhettük (megirigyelhettük?) berendezéseiket, s hallhattunk műsoraikból is, sőt reggelente tanulni lehettünk, hogyan ébrednek az ottani kollégisták a színes, zenés műsoraikra.

OST 1980. november 5., szerda: Az érkezés, az elrendezkedés, a régi ismerősök üdvözlése után este 9 órakor kezdődött a vetélkedő. Aznap, másnap kerültünk ágyba, mivel közel egy óráig vetélkedtünk, hol trefásan, hol komolyan. A sárga stúdiós igazolványosok nyertek (szegediek is voltak közöttük).

OST 1980. november 6., csütörtök:

Az első teljes nap délelőttje ünnepélyes megnyitással indult: Tunyogi László (KISZ KB EFO) mondott beszédet. Érdekes, izgalmas dolgokat hozott szóba Rékai Gábor a Magyar Rádió Ifjúsági Osztályának népszerű riportere. Az Ifjúsági Rádió műsorpolitikáját tártá fel előttünk. A napi zsűfolt, de tartalmas programban ezután dr. Hardy Péter (MSZMP KB külügyi osztály) aktuális külpolitikai tájékoztatója következett. Maid Dibusz Éva, a Magyar Rádió fiatal bemondója szakmája fortélyaihoz vezette be a főiskolai és egyetemi stúdiósokat. Feltehetően a magánra a rádió baklövületeményét is. Ezen jól derültünk. Rögtön ezután Végvári Imre (KISZ KB EFO) az egyetemi KISZ-élet kérdését villantotta fel. Este a nyíregyházi karatások bemutatója, majd a RE-SHOVV (két nyíregyházi főiskolás műsora) szórakoztatott bennünket. De ezzel még nem ért véget a nap! Fél egyig az

ország 68 egyetemi és főiskolai stúdiójának az OST-pályázatra beküldött hangjátékait, riportjait hallgattuk. Sajnos nem mondhatjuk azt, hogy jobbnál jobb anyagok közül válogathattunk...

OST 1980. november 7., péntek: Újabb érdekesnek ígérkező előadások, beszélgetések. Hermann József (BME) a stúdióknak az egyetemi, főiskolai közéletben való szerepéről mondott véleményét. Czoma László (MSZMP KB agit. prop. oszt.) pedig a tájékoztatáspolitikai alapelveket ismertette velünk. Csizmadia Sándor pol-beat délutánra hívta a „maidal” kedvelőit. Este nyolctól közel éjfélig Salánki Hédi, a Magyar Rádió zenei szerkesztője beszélt munkájáról, pályafutásáról — sok zenével.

OST 1980. november 8., szombat:

A Magyar Rádió nyíregyházi körzeti stúdiójában adásnap volt. Mi látogatónak mentünk. Szabó Márta, az ottani rádióriporter kalauzolt a vidéki stúdiókban. Fontos megbeszéléseket tartottak a területi stúdiók, délután. A nyolc szegedi stúdiós Fehér Sándor vezetésével állt össze. Felvetődött az együttműködés gondolata, csereműsorok, vendégadások formájában. Ezen a napon további ötleteket eszeltünk ki — az ötletbörzén. Szabados Gábor humorista pönján nem tudtunk igazi jókat nevetni. A Pókháló együttes viszont magas színvonalú, progresszív zenéjével maradandó eleményt adott. A koncert előtt 10 gimnazista spirituálékat énekelt, nekik is nagy sikerük volt. Ejjel folytatódott a műsorhallgatás és az anyagok átjatszása.

OST 1980. november 9., vasárnap:

A záróközleményben elhangzott, hogy végülis elérte célját a B. OST is. Jövőre Miskolcon, a tizediken találkozunk. De addig sem kívántunk egymásnak (j)övestét, mert néhány stúdióval jó kapcsolat alakult ki, több együttműködési szerződés született.

— bt —

Kalocsai napok a Mórában

A JATE Móra Ferenc Kiváló Kollégiumában november 12—13. között Kalocsai Napokat rendeztek. Bárh János, a kalocsai múzeum igazgatója tartott két előadást a kalocsai Sárköz kialakulásáról és a kalocsai népművészet történeti rétegezettségéről. A többi napokon diákok mutatták be Kalocsa város nevezetességét. Láthattunk kiállításokat, amit a kollégisták készítettek, tanulhattunk népdalt, sőt még táncot is. A rendezvénysorozatot a Garabonciás együttes vezette táncchazzal zárult.

Tudományos ülések

November 18-án, a Szegedi Akadémiai Bizottság és a Szegedi Orvostudományi Egyetem szervezésében, az Akadémiai Bizottság üléstermében tudományos ülésszakot rendeztek, amelyen a SZOTE Mikrobiológiai Intézetének munkatársai tartottak előadásokat, dr. Gál György professzor elnöklétevel.

A tanácskozáson dr. Béli István, dr. Mész Imre, dr. Tóth Miklós, dr. Taródi Béla, dr. Pusztai Rozália, Tóth Sándor, dr. Koltai Máttyás, Dinh Pham Ngoc, dr. Rosztóczy István és dr. Bakay Márta előadásai hangzottak el.

November 25-én ugyancsak a Szegedi Akadémiai Bizottság és a Szegedi Orvostudományi Egyetem rendezésében tartottak tudományos ülést, dr. Seibert Sándor elnöklétevel, a SZOTE I. számú Sebészeti Klinika orvosainak részvételével.

Az ülésszakon dr. Németh András, dr. Pintér Olivér, dr. Kiss Attila, dr. Moray József, dr. Vecsei Béla, dr. Kovács Géza, dr. Csajbók Ernő és dr. Szenohradzky Pál előadására került sor.

Herbszt Zoltán:

Ház a téren.

a ház lehünyt zsaluszemek mögött parázslék a látvány (Aladdin lámpája szánk) a vágyak helyett megélt kurvák

ellobog az élet — vagyunk: ARNYJÁTEK a szobák falán mellkast hasít a repedés ALUDJ aludj barátom léted repedéseit alva is megbocsájtjuk bár égve maradt (s árnyékot vet) a lámpa s megégnék így a csodálkozó lepkék

Vecsérnyés Imre:

nyakamra hurkolt rémülettel

bátyám meghalt

mint csillogó prémű ázott állat egy gödör alján béna szívemben halállal csutakolt magány

létem jelölhetetlen föltjára üzöttem

a villág végén egy ároksparton ülsz utakat rajzolsz a porba járhatatlan mind de menj csak menj tovább egészen a tudat magjáig ahol végérvényesen lepiszkíthatod önmagad éhedelet döbntöd magadra mint gyerekkorodban a vasárnapi ebédet de ez annyira hiábavaló és elkerülhető mint folt a ruhán

ujjam a papírra tévedt rézsút hajtva fejem elnézem tétova lépéseit mint egy gyerek olyan eseten is olyan könök kell neki a papír a kimondás biztónsága

rözsda marja a fényt lábra kel az ablakkeret sétál lépteit próbálja mint papíron az ujj már az utakat járja átnéznek rajta mintha ember volna sírvafakad az aszfaltra dőnek szilánk-könnyel

ülök a gúny köldökön állandó kibékíthetetlen félelmemet csak a szavakkal lehet ennyire kifejezhetetlenné emelni

iderántott halála nyakamra hurkolt rémülettel kegyetlenül félek bőrom kényszerzubbonyában az idegkörtermi létben tegnap is megütött csököd ápolónővére

kihez menjek innen tévulakon a szó mint szédelőgő sikátor-szél gyásztáviratokat lenget idegeim száritókötelen mit hiányod sodort és szögelt föl a lét és nemlét két szemközti falára

az örület magát vallja meg mintha bűnös vagy szerelmes volna

kihez menjek órák hosszat ácsorogva magamban kihez menjek a szeretet és a halál indáinak esomójából kihez menjek a lélekarangok fókuszából temetőkkel tivornyázó fejemből kihez menjek innen

most nagybetűket suttogok a lényeges szavak indulását és méhkas-türellemmel várom a Folytatást

én a halál hevetését szüresölöm te a játékbabák szögletes mozdulataival idegesen foszlányokra téped önmagad vergődünk mint a ló ha először van szájában zablá pedig szeretlek mint a kimondatlan szavakat szeretlek mintha halott volnál a te létezésed az én úrvacsorám